

## عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین خودآگاهی و سبک های مدیریتی (مطالعه موردی فرماندهان یک سازمان نظامی)

## محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی نظامی، دوره 5، شماره 19 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

## نویسندگان:

محمد باقر حبی - دانشگاه جامع امام حسین (ع)

رضا شریفی - دانشگاه جامع امام حسین (ع)

محرم حبیبی - دانشگاه جامع امام حسین (ع)

زهرا حبی - دانشگاه علم و فرهنگ

## خلاصه مقاله:

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین خودآگاهی فرماندهان یکی از نیروهای نظامی و سبک های مدیریتی آنان انجام شد. روش: جامعه آماری پژوهش حاضر، فرماندهان یکی از نیروهای نظامی با جامعه آماری 450 نفر است که با استفاده از فرمول کوکران و روش نمونه گیری تصادفی، تعداد 252 نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شد. برای طراحی سوالات مرتبط با خودآگاهی از پرسشنامه استاندارد شامل 11 سوال و برای سوالات سبک های مدیریتی از پرسشنامه محقق ساخته شامل 35 سوال استفاده شد. آلفای کرونباخ به دست آمده برای پرسشنامه های فوق به ترتیب 89/0 و 91/0 بود که پایایی قابل قبولی را نشان می دهد. برای تجزیه و تحلیل داده ها، از روش های آزمون همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون خطی چندگانه استفاده شد. نتایج: نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان می دهد که همبستگی معناداری بین خودآگاهی فرماندهان و سبک های مدیریتی (679/0) آنها وجود دارد. همچنین وجود رابطه معنا دار بین خودآگاهی فرماندهان و سبک های مدیریتی نهاد مدار، فردمدار و کارمدار به تأیید آماری رسیده است. بر اساس نتایج حاصل از رگرسیون خطی چندگانه، دو متغیر بازخورد (225/0) و خودگشودگی (588/0) از تغییرات سبک های مدیریتی را تبیین می نماید. بحث: با توجه به نتایج پژوهش حاضر، خودآگاهی فرماندهان می تواند منجر به شناخت بهتر دیگران و در نتیجه ارتباط بهتر و کاهش تنیدگی شغلی و فشار روانی در کارکنان شود و با اعمال سبک های مدیریتی اثربخش عملکرد شغلی افراد و سازمان را ارتقاء بخشد.

## کلمات کلیدی:

خودآگاهی، بازخورد، خودگشودگی، سبک های مدیریتی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/934998>

